

Ἡ γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου διαδραματίσθηκε μέ δυὸ δράστες.

Ἐπὶ τέλους! ἄς εὐρεθοῦν γνήσιοι ἑλληνόψυχοι καὶ ἄριστοι ἱστορικοί, νὰ φανερώσουν τὶς ἱστορικές ἀλήθειες, νὰ φανερώσουν στὸν ἑλληνικὸ λαὸ τὸ ψεύτικο πρόσωπο τοῦ Γραικυλισμοῦ ποὺ ἐπιδεικνύεται ἕως καὶ σήμερα ὡς δῆθεν τὸ πρόσωπο τῆς ρωμαλέας ρωμηοσύνης, ἐνῶ ἦταν καὶ εἶναι τῆς ψευτορωμηοσύνης.

Ἡ Ἐνωμένη ρωμηοσύνη ἀγωνίζεται ὡς πραγματικὸς φιλότιμος σύλλογος, καὶ βεβαίως ἔχει καυτηριάσει κατὰ καιροὺς τὴν ψεύτικη ρωμηοσύνη, τὸν γραικυλισμὸ δηλαδή ποὺ φορᾷ τὴν μάσκα τοῦ ρωμαλέου ἑλληνόψυχου ἀποπλανῶντας ἀκόμα καὶ τοὺς καλοὺς καὶ ἀνυποψίαστους Ἕλληνες. Χρειάζεται ὅμως πολὺ προσοχὴ στὶς ἱστορικές διαπιστώσεις, διότι πολλοὶ Ἕλληνες δὲν γνωρίζουν τὴν ὅλη ἀλήθεια.

Ἡ γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου διαδραματίσθηκε μέ δυὸ δράστες.

Ὁ πρῶτος δράστης ἦταν ὁ τουρκικὸς ἔνοπλος στρατός, μέ ἠθικοὺς αὐτουργοὺς τοὺς μισέλληνες, τὶς ξένες ἐκεῖνες δυνάμεις, τουρκικὸς ἔνοπλος στρατός ποὺ σφάγιασε καὶ κακοποίησε (βίασε, κλπ) ἀνυπεράσπιστα γυναικόπαιδα, ἀρρώστους καὶ γέροντες καὶ γριές. Πράξη δηλαδή ἐλεεινὴ, ἀνανδρὴ καὶ καταδικαστέα ἀπὸ κάθε τίμιον στρατό.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν συνθηκολόγησι τῆς Ρωσίας καὶ τὴν ἀπόσυρση τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ἦταν ὀλοφάνερο ὅτι θὰ ἐνταθοῦν οἱ διώξεις στὴν περιοχὴ. Μὲ τὴν ἄφιξη τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ Ἀτατούρκ, στὶς 19 Μαΐου τοῦ 1919, στὴν περιοχὴ καὶ τὴν ἔξαρση τοῦ κινήματός του, ἐντάθηκε ἡ δράση τῶν τσέτων κατὰ τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν. Ἦταν λοιπὸν μιὰ δίωξη θρησκευτικὴ καὶ φυλετικὴ.

Ὁ δεύτερος δράστης , καὶ ὁ χειρότερος τοῦ πρώτου (= τῶν τούρκων σφαγέων), δράστης τρίς-ἐλεεινὸς ποὺ ἄφησε τὸν πρώτο δράστη νὰ πράξη αὐτὴν τὴν φοβεράν καὶ ἀτιμωτικὴν πράξιν ἦταν ὁ τότες ἑλληνικὸς στρατός, ποὺ εὐρισκόνταν ὑπὸ τὶς ὁδηγίες γραικύλων πολιτικῶν, ὅταν ἐν πλήρῃ ἀνοργανωσίᾳ καὶ ἀδιαφορίᾳ γιὰ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν δὲν φρόντισαν νὰ ἐξοπλίσουν τοὺς ἄνδρες καὶ τὰ γυναικόπαιδα (ὅσοι μποροῦσαν με ἔνοπλη ἀντίσταση καὶ ὑπεράσπιση τῶν ζωῶν τους καὶ τῆς τιμῆς των) .

Μετά, νὰ προστατεύσουν αὐτοὺς κατασκηνώνοντας σὲ ἑλληνικοὺς οἰκισμοὺς, καὶ σταδιακὰ νὰ τοὺς φέρουν πίσω στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα. Δυὸ λοιπὸν ἐπιλογές εἶχε ὁ ἑλληνικὸς στρατός , πρώτη ἦταν νὰ καταλάβουν τὴν Μικρὰ Ἀσίαν. Καὶ δεύτερη, ἐὰν ἡ πρώτη δὲν ἦταν ἐφικτὴ νὰ φυγαδεύσουν τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Τρανὴ ἀπόδειξις αὐτῶν ὅλων τῶν ἱστορικῶν ἀληθειῶν ποὺ μόλις ἀναφέραμε ἦταν ὅτι ἡ γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων πραγματοποιήθηκε παράλληλα μὲ γενοκτονίες σὲ βάρος καὶ ἄλλων χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, δηλ. τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Ἀσσυρίων. Οἱ ἐκτιμήσεις γιὰ τὶς ἀνθρώπινες ἀπώλειες τὴν περίοδο ἀπὸ τὸ 1912 ὡς τὸ 1922 ξεκινοῦν ἀπὸ 200-300 χιλιάδες καὶ φτάνουν, κατὰ ὀρισμένους Ἑλλήνες μελετητὲς τὶς 800.000 - 1.200.000 ἀνθρώπους, πού εἶναι καὶ ὁ πραγματικὸς δυστυχῶς ἀριθμὸς. **1. 200.000 ἑλληνικὸς πληθυσμὸς χωρὶς ἄνδρες ὀπλισμένους ; Τί θὰ περίμενε κανεὶς νὰ συμβῇ ἀπο ἄτιμους στρατιῶτες;**

Δυστυχῶς ὁ γραικυλισμὸς τηροῦσε τότε τὴν ἀντιχριστιανικὴ ἀρχή: «σφάξε μὲ Ἀγὰ μου νὰ ἀγιάσω». Πουθενὰ ὅμως στὴν Ἀγία Γραφὴ δὲν φαίνεται ὁ Θεὸς νὰ εἶναι ἱκανοποιημένος ὅταν δὲν προστατεύονται οἱ δίκαιοι ἄμαχοι πληθυσμοὶ ἀπὸ τοὺς ἔνοπλους τῆς φυλῆς των , ὥστε νὰ βοηθήσει τοὺς συμπατριῶτες του νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν καταδυναστεία τῶν ἄτιμων φυλῶν .

Παράδειγμα: Ὁ Θεὸς ἔδωσε στὸ Ἰσραήλ τὸν Σαμψὼν καὶ τοὺς «κανόνισε» τοὺς ἐχθροὺς των= εἰδωλολατρῶν Φιλισταίων.

Μὲ ἀναφορὰ τοῦ ἁγίου Παΐσιου μαθαίνουμε ὅτι οἱ δυνατοὶ Ἕλληνες (ἐκεῖνοι ποὺ βύζαιναν μέχρι καὶ ὡς νήπια ἀπὸ τὴν μητέρα τους) ἔπιαναν τοὺς Τσετες μὲ τὸ ἓνα χερί καὶ τοὺς σβουρνίζαν κάτω.

Οἱ ἥρωικοὶ μάρτυρες ποὺ σφαγιάσθηκαν στὰ χέρια κακῶν φυλῶν , πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν τῆς ἐξουσίας ποὺ ὑπερίσχυε (ἀριθμητικά) , μάρτυρες ποὺ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀγίασαν, ἦταν σιγουρὸ μὴ ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ἀφεθοῦν ἀπροστάτευτοὶ ἐκ τῆς δικῆς τους φυλῆς. Καὶ βεβαίως δὲν ἐννοοῦμε ὅτι ἡ ὑπεράσπιση ἔρχεται μόνον μὲ ἐνοπλο ἀγῶνα (ὅπως ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος τὸ 1821 ἀπὸ τοὺς Τούρκους), ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπεράσπιση τῆς φυλῆς ἔρχεται καὶ μὲ ἄλλους τρόπους, ὅπως ὅταν βλέπουμε ἓναν δίκαιο ἀνυπεράσπιστο καὶ ἀδύνατο στὸ μένος ἑνὸς ἰσχυροῦ, ἐπεμβαίνοντας ὅπως μπορούμε (μὲ κάθε μέσον) ὅπως σὲ μιὰ δίκη ἃς ποῦμε, βλέπετε ὅταν ἐκδικάζονταν ὁ Χριστός, καὶ οἱ Ἰσραηλῖτες φώναζαν “**Σταύρωσον-Σταύρωσον Αὐτόν**”.

Κατόπιν εἰσήγησης λοιπὸν τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἀναγνώρισε τὴν γενοκτονίαν τὸ 1994 καὶ ψήφισε τὴν ἀνακήρυξη τῆς 19^{ης} Μαΐου ὡς «Ἡμέρας Μνήμης γιὰ τὴ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων στὸ Μικρασιατικὸ Πόντο».

Σκοπὸς ὅμως τῶν γραικύλων πολιτικῶν ἦταν νὰ θάψουν τὴν ἐνοχὴ των. Σκοπὸς τους ἦταν νὰ καταδικάσει μὲν ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη τὴν ἀνανδρὴ γενοκτονία , ἀλλὰ δὲν ἀναφέρουν διευκρινιστικὰ τὰ πολιτικὰ καθάρματα στὴν κοινὴ γνώμη ὅτι :

1. Σφαγιάσθηκε ἄμαχος πληθυσμός, (κάτι ποῦ στὰ ἴδια τὰ μάτια τοῦ ὁποιοῦ τίμιου τουρκικοῦ λαοῦ θὰ φαινόνταν ἀτιμωτικό, βδέλυγμα, βλέπε καὶ: γυναικτονία - σημεῖρα ποὺ κλαίγουν μὲ κροκοδείλια δάκρυα γιὰ τὶς ἀθῶες ἀνυπεράσπιστες γυναῖκες, ὅμως πόσοι γνωρίζουν ὅτι οἱ πολιτικοὶ τὶς προκάλεσαν αὐτές ; μὲ τὴν ἀντιχριστιανικὴ παιδεία ποὺ

ἔδωσαν στὸν λαό ;) τὴν παιδοκτονία καὶ γεροντοκτονία, καθὼς καὶ τῶν ἀρρώστων, ἀλλὰ φρόντισαν οἱ ἄθλιοι τῆς ἱστορίας 2. νὰ μὴν δώσει ποτές τὴν εὐθύνη στοὺς γραϊκύλους πολιτικούς ποὺ δὲν ἐξόπλισαν τοὺς κατόπιν σφραγιασθέντες· καὶ 3. ὅτι συνέχισαν ἐκεῖνοι οἱ ἄθλιοι τὴν διαδοχὴ τῶν ἄθλιων πολιτικῶν προκατόχων τους, γι αὐτὸ καὶ τοὺς τιμοῦν σήμερα- βλέπε: ἀεροδρόμιο "Ἐλευθέριος Βενιζέλος" κλπ, κλπ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία εἶναι γεμάτη ἔνδοξων ἀγώνων. Θὰ μπορούσε νὰ διανοηθεῖ κάποιος τὴν γενοκτονία τῶν Σπαρτιατῶν; Ὁχι φυσικά, διότι οἱ διδασκάλοι καὶ ὁ στρατός τῶν Σπαρτιατῶν δίδασκαν ἀρχές, προστάτευαν τὸν πληθυσμὸ τους, τὸν ἐφοδίαζαν μὲ ὅπλα.

Δὲν χρειαζόμαστε λοιπὸν τὴν ἀναγνώριση τῶν ξένων μόνον γιὰ τὴν ἀνανδρὴ σφαγὴ τοῦ ἄμαχου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναγνώριση ἐκ τῶν ξένων, ἐὰν θέλουν νὰ λέγονται φιλέλληνες, ὅτι ὑπῆρξαν οἱ γραϊκύλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὅπου συμμάχησαν μὲ τὸν ἐχθρὸ τοῦ ἑλληνισμοῦ (=ξένες δυνάμεις) καὶ

δὲν προστάτεψαν τὸν ἑλληνικὸ ἄμαχο πληθυσμό, καθὼς καὶ δὲν τὸν ἐφοδίασε μὲ ὄπλα.

Ὁ Θεὸς ὅμως ἄφησε νὰ φανεῖ ἓνα περιστατικὸ τὸ τί σημαίνει προστασία. Τὸ περιστατικὸ πού ἓνας Ἰάπωνας καπετάνιος ἔσωσε Ἑλληνες πρόσφυγες ἀπὸ τὸ μαχαίρι τοῦ Τούρκου.

Ἡ ΓΕΝΝΑΙΑ ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΩΝ

ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἄξιζες νὰ ἐξαρθῇ τὸ γεγονὸς τῆς φιλανθρωπικῆς, ἀλλὰ καὶ γενναίας στάσεως τοῦ κυβερνήτου τοῦ Ἰαπωνικοῦ (σκάφους «Τάχισ-Μαροῦ», ὅστις κατ'ὲρ-
ώσας νὰ διασωθῇ 825 ὁμογε-
νεῖς πρόσφυγες, παρὰ τὰς Τουρ-
κικὰς ἀπειλὰς.

Διότι, ὅταν ὁ Ἰάπων κυβερνή-
της, συγκινηθεὶς ἐκ τῶν ἀγρίων
σφαγῶν καὶ τῶν ἐκκλήσεων τῶν
πρόσφυγων ἀπέστειλεν ὅλας τὰς
λέμβους τοῦ πλοίου ὅπως παρη-
λάθῃ ὅσους ἠδύνατο περισσοτέ-
ρους πρόσφυγας, ἀξιώματι

τοῦ Ἡεραλικοῦ σπυματοῦ περικυ-
κλώσαντες τὰς λέμβους, ἠπεύλουν
νὰ τὴν καταδυθίσουν.

Πότε ὁ Ἰάπων πλοίαρχος σπεύ-
σας αὐτοπροσώπως, ἐδήλωσεν εἰς
τοὺς Ἡεραλικούς ἀξιωματικούς,
ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐθι-
γον ἔστω καὶ μίαν, τρεῖς πρόσφυ-
γων, ὅα τὸ ἐθώρε ὡς προσβο-
λὴν τῆς Ἰαπωνικῆς σημαίας καὶ
θ' ἀπῆλθε παρὰ τῆς Ἡκυβερνήσε-
ως -τοῦ ἡμεῖς ἐκνήπιέσαι.

Ἡρὸ τῆς ἀπειλῆς τοῦ-της οἱ Ἡε-
ραλικοὶ συνεγνοήθεντες μετὰ τοῦ
ἀρχηγοῦ των, ἀναγκάσθησαν ν'
ἀφήσουν ἀνολογλήτους τοὺς ἐπὶ
τοῦ Ἰαπωνικοῦ σκάφους ἐπιβίβα-
σθέντας πρόσφυγας.

Ἡ ἐξαιρετὴ αὐτὴ πράξις φιλελληνισμοῦ ἀποκτᾷ ἀκόμη μεγαλύτερη ἀξία, δεδομένου ὅτι ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἶχε ἐκδώσει αὐστηρὴ διαταγὴ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα νὰ μὴν παίρνουν Ἑλληνες! (τυχαῖο; Ὁχι βεβαίως, καθὼς ἐπιβεβαιώνεται ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ὅτι παθαίνει ἀπὸ τοὺς ξένους τὸ παθαίνει πὺν συμμαχοῦν οἱ γραιοκύλοι μὲ τὸν ἐχθρό, ὅπως καὶ σήμερα μὲ τοὺς μασόνους πολιτικούς μας). Ἡ πρωτοβουλία λοιπὸν τοῦ Ἰάπωνα πλοιάρχου δὲν πέρασε ἀπαράτηρητη· καταγράφηκε μέσα καὶ ἀπὸ τὶς πληροφορίες πὺν ἔδωσε ὁ Τζόρτζ Χόρτον, Ἀμερικανὸς πρόξενος τότε στὴ Σμύρνη. Σὲ τηλεγράφημά του πρὸς τὸ ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ (18 Σεπτεμβρίου 1922) τονίζει: Ἐνα γιαπωνέζικο πλοῖο πῆρε μερικοὺς πρόσφυγες καὶ ἄκουσα πὺς πέταξε τὸ φορτίο του γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό. Ἐπιβάτες τοῦ πλοίου μιλοῦν γιὰ τὴ συγκινητικὰ εὐγενικὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἰαπωνικοῦ πληρώματος.

Οί Ιάπωνες ἔχουν γνώση σήμερα τοῦ περιστατικοῦ ἐκείνου, καθὼς ἡ Ἰαπωνικὴ πρεσβεία κάθε χρόνο δέχεται εὐχαριστήρια ἱστορικὴ ἀναφορὰ γιὰ ἐκεῖνον τὸν συμπατριώτη τους. Ἐκεῖνο ποὺ θλίβει ὅμως τοὺς Ἰάπωνες φιλλέληνες εἶναι ὅτι ἐνῶ ἔχουν διαβάσει τὴν ἑνδοξη γενναία ἐλληνικὴ ἱστορία (ἀρχαία καὶ νεώτερη-ὅπως αὐτὴ μὲ τὴν βοήθεια πρὸς τὴν Κορέα) νὰ ἔχει πέσει θῦμα γενοκτονίας ἡ ἑνδοξη ἡρωικὴ Ἑλλὰς ἀπὸ ἀνανδρους καὶ ἄτιμους στρατιῶτες (βλέπε καὶ Κύπρος) , **μὲ αἰτίους τοὺς γραικύλους**. Διότι, ἡ Ἰαπωνικὴ ἱστορία εἶναι γεμάτη μὲ τὸ φιλότιμο τῶν ἑνδοξῶν πολεμιστῶν Σαμουράϊ, καὶ ἀδιανόητο γι αὐτοὺς (λόγοι τιμῆς) νὰ ἀφήνουν ἀνυπεράσπιστο τὸν ἄμαχο πληθυσμὸ τους. Σήμερα δυστυχῶς, τόσο οἱ φιλλέληνες Ἰάπωνες, ὅσο καὶ οἱ πατριῶτες Ἰάπωνες ὑποστηρικτὲς τοῦ ἔθνους τους εἶναι πολλοὶ πικραμένοι ποὺ οἱ πολιτικοὶ καὶ ὁ λαὸς ὅπου δὲν ἀντέδρασε ἀφήσαν τὶς χῶρες τῆς ὑψηλίου (καὶ τὴν Ἰαπωνία φυσικὰ) νὰ μακελευτοῦν ἀπὸ τὰ πειραματικὰ «ἐμβόλια» , καὶ νὰ μὴν ξεσπᾶ μίαν παλαιὰν ἑνδοξὴ ἀνδρείαν: **ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΡΠΑΞΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΝ ΤΟΝ ΛΑΟ , ΟΤΙ**

ΣΥΜΜΑΧΗΣΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ , ΟΤΙ ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΑΝ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟ.

Σημείωση: Στὰ ἰαπωνικὰ ἡ λέξη «Σαμπουράϊ» προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα «σαμπουρὸ» καὶ σημαίνει «ὑπηρετῶ». Στὴν πορεία τοῦ χρόνου, ἡ λέξη ἄλλαξε σὲ Σαμουράϊ γιὰ νὰ προφέρεται εὐκολότερα.

Ἀκόμα καὶ μὲ τὸν Γερμανὸν στὴν κατοχή, ἐὰν γινώριζαν ὅτι πηγαίνοντας νὰ πάρουν ὁμήρους μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς ἐκτελέσουν, καὶ ὅτι θὰ γίνεῖ ἐκεῖ μέσα Κούγκι, θὰ τὸ σκεπτόνταν δυὸ φορές.-

